

(Notă explicativă care trebuie să figureze pe verso-ul formularului de plângere)

Fiecare stat membru este responsabil de punerea în aplicare a dreptului comunitar (adoptarea în termenele stabilite a măsurilor de punere în aplicare, conformitate și aplicare corectă) în cadrul sistemului juridic național. În temeiul tratatelor, Comisia Comunităților Europene veghează asupra corecteii aplicării a dreptului comunitar. Drept urmare, în cazul în care un stat membru nu își îndeplinește obligația de respectare a dreptului comunitar, Comisia dispune de puteri proprii (acțiune în neîndeplinirea obligațiilor) pentru a încerca să pună capăt acestei încălcări a dreptului comunitar și, după caz, poate înainta cazul Curții de Justiție a Comunităților Europene. Comisia adoptă măsurile pe care le consideră necesare, fie ca urmare a unei plângeri primite, fie a unor indicii pe care le descoperă ea însăși și care sugerează posibile încălcări ale dreptului comunitar.

Neîndeplinirea înseamnă nerespectarea de către un stat membru a obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului comunitar, care poate lua forma unei acțiuni sau a unei omisiuni. Prin stat se înțelege statul membru care a încălcat dreptul comunitar, oricare ar fi autoritatea centrală, regională sau locală responsabilă de neîndeplinirea obligațiilor.

Orice persoană poate înainta Comisiei o plângere împotriva unui stat membru referitoare la orice tip de măsuri (legi, acte de reglementare sau acte administrative) sau practici inițiate de acesta, pe care le consideră contrare unor dispoziții sau principii de drept comunitar. Reclamantul nu este obligat să demonstreze existența unui interes formal pentru depunerea plângerii și nici să demonstreze că este afectat în mod esențial și direct de situația de încălcare a dreptului comunitar denunțată. Pentru a fi admisibilă, o plângere trebuie să se refere la o încălcare a dreptului comunitar de către un stat membru. Trebuie precizat, de asemenea, faptul că serviciile Comisiei pot decide, în temeiul normelor și priorităților stabilite de Comisie privind inițierea și continuarea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, dacă este necesar sau nu a se da curs unei plângeri.

Orice persoană care consideră că o măsură (lege, acte de reglementare sau acte administrative) sau practică administrativă este contrară dreptului comunitar este invitată, înainte de sau în același timp cu depunerea unei plângeri pe lângă Comisie, să încerce să obțină remedierea situației din partea autorităților naționale administrative sau judiciare (inclusiv ombudsmanul național sau regional) și/sau prin intermediul procedurilor de arbitraj și conciliere disponibile. Comisia recomandă recurgerea în prealabil la aceste căi de atac administrative, judiciare sau de alt tip, existente la nivel național, înainte de depunerea unei plângeri pe lângă Comisie, datorită avantajelor pe care le pot oferi reclamanților.

Prin recurgerea la căile de atac disponibile la nivel național, reclamanților li se oferă, în general, posibilitatea de a obține valorificarea drepturilor lor într-un mod mai direct și mai personalizat (de ex. un ordin judecătoresc adresat unei administrații, anularea unei decizii naționale și/sau acordarea de despăgubiri) decât printr-o procedură de încălcare a dreptului comunitar, inițiată cu succes de către Comisie, care poate fi de durată. Într-adevăr, înainte de a sesiza Curtea de Justiție, Comisia are obligația de a contacta statul membru în cauză pentru a încerca să obțină încetarea încălcării dreptului comunitar.

Mai mult, hotărârea Curții de Justiție care constată încălcarea dreptului comunitar nu produce niciun efect asupra drepturilor reclamantului, deoarece aceasta nu are drept scop soluționarea unor cazuri individuale, ci doar obligă statul membru să respecte dreptul comunitar. În special în ceea ce privește eventualele cereri individuale de acordare de despăgubiri, acestea trebuie adresate de către reclamantii instanțelor naționale.

Următoarele garanții administrative sunt prevăzute în favoarea reclamantului:

- (a) După înregistrarea la Secretariatul General al Comisiei, plângerilor considerate admisibile li se atribuie un număr de referință oficial. Reclamantului i se trimite în cel mai scurt timp o confirmare de primire în care este menționat acest număr, care trebuie precizat în cadrul oricărei corespondențe ulterioare. Cu toate acestea, atribuirea unui număr de referință oficial unei plângeri nu implică neapărat inițierea unei proceduri privind încălcarea dreptului comunitar.
- (b) În cazul în care serviciile Comisiei consideră că este necesar să intervină pe lângă autoritățile statului membru împotriva căruia a fost îndreptată plângerea, vor respecta opțiunea făcută de reclamant la secțiunea 15 a acestui formular.
- (c) Comisia face tot posibilul pentru a lua o decizie pe fond privind cazul respectiv (inițierea unei proceduri privind încălcarea dreptului comunitar sau clasarea dosarului) în decurs de douăsprezece luni de la înregistrarea plângerii la Secretariatul General.
- (d) Reclamantul va fi informat în prealabil de către departamentul competent de intenția acestuia de a propune Comisiei clasarea dosarului. Serviciile Comisiei vor informa reclamantul în mod constant cu privire la derularea unei eventuale proceduri privind încălcarea dreptului comunitar.
